PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. gruodžio 1 d. *

Byloje T-27/02

Kronofrance SA, įsteigta Sully-sur-Loire (Prancūzija), atstovaujama advokato R. Nierer,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą advokatų V. Kreuschitz ir J. Flett, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

palaikomą

Glunz AG

ir

OSB Deutschland GmbH,

* Proceso kalba: vokiečių.

įsteigtų Meppen (Vokietija), atstovaujamų advokatų H.-J. Niemeyer ir K. Ziegler, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusių į bylą šalių,

dėl 2001 m. liepos 25 d. Komisijos sprendimo SG (2001) D nepareikšti prieštaravimų Vokietijos valdžios institucijų *Glunz AG* suteiktai pagalbai,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białecka ir V. Vadapalas,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. liepos 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Daugiašakis susitarimas dėl regioninės pagalbos dideliems investiciniams projektams (OL C 107, 1998, p. 7, toliau – daugiašakis susitarimas), galiojęs faktinėmis bylos aplinkybėmis, nustato tokios suteiktos pagalbos, kuri patenka į šio akto taikymo sritį, vertinimo taisykles.

2 Pagal daugiašakį susitarimą Komisija nustato kiekvienu konkrečiu atveju didžiausią leistiną valstybės pagalbos, apie kurią būtina pranešti, intensyvumą.

3 Daugiašakio susitarimo 3.10 punktas pateikia skaičiavimo formulę, pagal kurią Komisija nustato šį intensyvumą. Pagal šią formulę pirmiausia nustatomas didžiausias leistinas valstybės pagalbos intensyvumas didelėms įmonėms atitinkamoje zonoje, vadinamas „didžiausiu leistinu regioniniu intensyvumu“, (R koeficientas), kuris paskui yra padauginamas iš trijų koeficientų, atitinkamai konkurencijos būklės nagrinėjamame sektoriuje (T koeficientas), kapitalo ir darbo santykio (I koeficientas) bei regioninio poveikio nagrinėjamai pagalbai (M koeficientas). Taigi didžiausia leistina valstybės pagalba apskaičiuojama pagal šią formulę: R x T x I x M.

4 Pagal daugiašakio susitarimo 3.2 ir 3.3 punktus „konkurencijos" koeficientas reiškia, kad reikia atlikti analizę, siekiant nustatyti, ar projektas, apie kurį buvo pranešta, bus įgyvendinamas sektoriuje ar subsektoriuje, kuriame yra struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius. Siekdama nustatyti tokį perteklių, Komisija įvertina skirtumą tarp vidutinio gamybos pajėgumų panaudojimo visoje Europos Bendrijoje ir atitinkamame sektoriuje. Nagrinėjamas praėjusių penkerių metų, apie kuriuos galima gauti atitinkamus duomenis, laikotarpis.

5 Struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius yra tuomet, kai per pastaruosius penkerius metus gamybos pajėgumų panaudojimas atitinkamame sektoriuje yra daugiau kaip dviem procentiniais punktais mažesnis nei visoje Europos Bendrijoje. Sektorius bus apibrėžtas remiantis pačiu žemiausiu lygiu bendro Europos Bendrijos statistinių ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių pagrindo (NACE), nustatyto 1990 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3037/90 dėl statistinio Europos bendrijos ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus (OL L 293, p. 1) su pakeitimais. Struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius yra didelis, jei skirtumas nuo atitinkamo sektoriaus viršija penkis procentinius punktus (daugiašakio susitarimo 7.7 punktas).

6 Daugiašakio susitarimo 3.4 punkte pažymima, kad jei duomenų apie gamybos pajėgumų panaudojimą nepakanka, Komisija atsižvelgia į tai, ar investuojama į rinką, esančią nuosmukyje. Todėl ji palygina atitinkamos prekės vartojimo raidą (prie pagaminto kiekio pridėdama importą ir atimdama eksportą) su gamybos pramonės augimo tempu visoje Europos ekonominėje erdvėje (EEE).

7 Nagrinėjamų prekių rinka bus laikoma esančia nuosmukyje, jei metinis vidutinis vartojimo augimo tempas per pastaruosius penkerius metus yra kur kas mažesnis (daugiau nei 10 %) už metinį vidurkį gamybos pramonėje EEE lygiu, išskyrus tuos

atvejus, kai šios prekės ar šių prekių paklausa turi aiškią tendenciją augti. Visiškame nuosmukyje esančia laikoma rinka, kurioje metinis vidutinis vartojimo augimo tempas yra neigiamas per pastaruosius penkerius metus (daugiašakio susitarimo 7.8 punktas).

8 Pagal daugiašakio susitarimo 3.10.1 punktą koeficiento skaitinės reikšmės 0,25, 0,5, 0,75 arba 1 yra taikomos T koeficientui (konkurencijos koeficientas) pagal šiuos kriterijus:

„i) Dėl projekto padidėja gamybos pajėgumas sektoriuje, kuriame yra didelis struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius ir (arba) absoliutus paklausos nuosmukis: 0,25

ii) Dėl projekto padidėja gamybos pajėgumas sektoriuje, kuriame yra struktūrinis gamybos pajėgumo perteklius ir (arba) rinkos nuosmukis bei padedama ūkio subjektui išlaikyti didelę rinkos dalį: 0,50

iii) Dėl projekto padidėja gamybos pajėgumas sektoriuje, kuriame yra struktūrinis gamybos pajėgumo perteklius ir (arba) rinkos nuosmukis: 0,75

iv) i–iii papunkčiuose išvardytos neigiamos pasekmės nėra tikėtinos: 1,00."

Faktinės bylos aplinkybės

9 2000 m. rugpjūčio 4 d. laišku, užregistruotu rugpjūčio 7 d., Vokietijos Federacinė Respublika, remdamasi 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), pranešė Komisijai apie pagalbą investiciniam projektui bendrovės *Glunz AG* naudai integruoto medienos apdirbimo centro Nettgau Saksonijos-Anhalto žemėje (Vokietija) statybai pagal daugiašakį susitarimą.

10 Gavusios iš Komisijos 2000 m. rugpjūčio 28 d. laišką, nurodantį, kad pranešimas negali būti laikomas pakankamu, Vokietijos valdžios institucijos 2000 m. lapkričio 15 d. ir 2001 m. sausio 12 d. laiškais pateikė papildomos informacijos. Kadangi atsiųstos informacijos Komisijai nepakako, Vokietijos valdžios institucijos 2001 m. kovo 2 d. laišku pateikė naujos informacijos, kuri leido institucijai pranešimą laikyti pakankamu.

11 2001 m. liepos 25 d. Komisija, taikydama Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalį, priėmė sprendimą nepateikti prieštaravimų valstybės pagalbos suteikimui (toliau – Sprendimas).

12 Iš Sprendimo matyti, kad investicinis projektas turi būti įgyvendintas regione, apibūdintame EB 87 straipsnio 3 dalies a punkte, ir jo didžiausias leistinas valstybės pagalbos didelėms įmonėms intensyvumas naujoms investicijoms, taip pat vadinamas didžiausiu leistinu regioniniu intensyvumu, yra 35 %. Pagalbą sudaro

neatlygintina 46 201 868 eurų subsidija ir 23 596 120 eurų investicinė premija; bendra suma – 69 797 988 eurai, o numatyta bendra investicijų suma – 199 400 000 eurų.

13 Šios pagalbos viena, 28,61 milijono eurų, dalis skirta plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnių gamyklos statybai, o kita, 41,18 milijono eurų, dalis – medienos drožlių plokščių gamyklos statybai.

14 Vertindama pagalbą, apie kurią buvo pranešta, remdamasi daugiašakio susitarimo pateiktais kriterijais, Komisija Sprendime nurodė priežastis, dėl kurių koeficientų skaitinės reikšmės, taikomos 35 % normai, atitinkančiai didžiausią leistiną intensyvumą, kuris gali būti suteiktas stambiai įmonei susijusiame regione, turėtų būti tokios:

— 1 – T koeficientui (konkurencijos koeficientas nagrinėjamame sektoriuje),

— 0,8 – I koeficientui (kapitalo ir darbo santykio koeficientas),

— 1,5 – M koeficientui (regioninio poveikio koeficientas),

todėl didžiausias leistinas valstybės pagalbos intensyvumas yra 42 % (35 % x 1 x 0,8 x 1,5).

15 Ypač dėl T koeficiento vertinimo (konkurencijos koeficientas) Komisija teigė, kad, remdamasi daugiašakio susitarimo 3.3 ir 3.4 punktais, ji turi apriboti konkurencijos koeficiento tyrimą, nustatydama struktūrinį gamybos pajėgumų perteklių atitinkamame sektoriuje arba jo nenustatydama, kai yra pakankamai informacijos apie gamybos pajėgumų naudojimo lygį. Manydama, kad abi *Glunz* gaminamos prekės sudaro labai didelę dalį bendros medienos plokščių gamybos Europoje, ir atsižvelgdama į patį žemiausią NACE lygį Komisija nusprendė grįsti savo tyrimą duomenimis apie gamybos pajėgumų panaudojimo lygį NACE 20.20 klasėje, kurioje klasifikuojama medienos plokščių gamyba.

16 Remdamasi 1994–1998 m. duomenimis, pateiktais Vokietijos valdžios institucijų tyrime, Komisija nusprendė, kad nagrinėjamas investicinis projektas padidino gamybos pajėgumus sektoriuje, kuriame nėra gamybos pajėgumų pertekliaus, ir tai pateisino konkurencijos koeficiento skaitinės reikšmės 1 taikymą.

17 Konstatavusi, kad valstybės pagalbos, kurią Vokietijos Federacinė Respublika numatė suteikti *Glunz*, dydis atitinka didžiausią leistiną pagalbą, apskaičiuotą remiantis daugiašakiu susitarimu, Komisija pripažino pagalbą, apie kurią buvo pranešta, atitinkančia EB sutartį.

Procesas ir šalių reikalavimai

18 Tokiomis aplinkybėmis 2002 m. vasario 4 d. ieškovė pateikė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai šį ieškinį.

19 2002 m. liepos 3 d. *Glunz* ir *OSB Deutschland GmbH* Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui pateikė prašymą įstoti į bylą palaikant Komisijos reikalavimus.

20 Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios išplėstinės kolegijos pirmininko 2002 m. rugsėjo 10 d. nutartimi buvo leista įstoti į bylą. 2002 m. lapkričio 4 d. įstojusios šalys pateikė rašytinius paaiškinimus, o pareiškėjas per nustatytą terminą atsakydamas į jas pateikė savo pastabas.

21 Per 2004 m. liepos 8 d. posėdį buvo išklausyti šalių žodiniai paaiškinimai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

22 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti Sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Komisija, palaikoma įstojusių šalių, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti ieškinį nepriimtinu,

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumo

Šalių argumentai

24 Per posėdį Komisija ir į bylą įstojusios šalys ginčijo ieškinio priimtinumą.

25 Jos tvirtino, kad ieškovės padėtis nagrinėjamoje rinkoje nebuvo stipriai paveikta leista valstybės pagalba. Atsižvelgiant gamybos vietų išdėstymą ir susijusių prekių pristatymo teritoriją, nulemtą transportavimo kainų, ieškovės ir įmonės, kuriai buvo suteikta valstybės pagalba, komercinių zonų perkėlimas yra šalutinis dalykas.

26 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė jos procesines teises, neteisingai nepradėdama formalaus tyrimo procedūros, numatytos Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnyje, kuri jai, kaip suinteresuotajai šaliai, būtų leidusi pateikti savo pastabas prieš Komisijai priimant sprendimą.

27 Ji primena, kad į Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte esantį „suinteresuotosios šalies" apibrėžimą patenka ir konkuruojančios įmonės. Taigi ieškovė ir *Glunz* yra tiesioginės konkurentės, nes jos gamina tas pačias prekes ir vėliau jas parduoda toje pačioje rinkoje. Valstybės pagalbos suteikimas daro poveikį ieškovės konkurencinei padėčiai nagrinėjamoje rinkoje.

28 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė tvirtina, kad ji yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su Sprendimu ir kad ji gali pateikti ieškinį dėl jo panaikinimo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

29 Komisija ir įstojusios šalys per posėdį pirmą kartą pateikė reikalavimą dėl ieškinio nepriimtinumo, pagrįstą pareiškėjo teisės pareikšti ieškinį neturėjimu.

30 Iš teismo praktikos matyti, kad nepriimtinumo ieškinio pagrindas, pagrįstas ieškovės teisės pareikšti ieškinį neturėjimu, yra viešosios tvarkos ieškinio pagrindas, kurį gali ir net turi nagrinėti Bendrijos teisėjas *ex officio* (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-298/00 P, Rink. p. I-0000, 35 punktas) ir kurį dėl to atsakovė gali pateikti bet kurioje proceso stadijoje (žr. analogišką 1997 m. vasario 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Daffix*, C-166/95 P, Rink. p. I-983, 25 punktą ir 2001 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Terni prieš Komisiją*, T-45/98 ir T-47/98, Rink. p. II-3757, 125 punktą).

31 Šis ieškinys dėl panaikinimo buvo pareikštas dėl Komisijos sprendimo, kuriame individuali pagalba pripažįstama suderinama su bendrąja rinka, priimto atlikus pirminį pranešimo patikrinimą.

32 Šiuo klausimu primintina, kad Komisijos atliekamos valstybės pagalbos kontrolėje reikia išskirti, pirma, pirminį pranešimo patikrinimą, numatytą EB 88 straipsnio 3 dalyje ir detalizuotą Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnyje, kuris yra skirtas tik Komisijai susidaryti pirmą nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, formalų tyrimo procesą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje bei Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnyje, kuris skirtas Komisijai surinkti visą informaciją apie bylos aplinkybes. Tik pastarojo proceso metu sutartis numato pareigą Komisijai pareikalauti iš suinteresuotųjų asmenų pateikti pastabas (1993 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 22 punktas; 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 16 punktas; 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 38 punktas ir 2004 m. sausio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thermenhotel Stoiser Franz ir kt. prieš Komisiją*, T-158/99, Rink. p. II-1, 57 punktas).

33 Kai Komisija, nepradėdama procedūros, numatytos EB 88 straipsnio 2 dalyje, remdamasi to paties straipsnio 3 dalimi, konstatuoja, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, asmenys, kuriems numatytos 2 dalyje nurodytos procedūrinės garantijos, gali jomis pasinaudoti, tik jei jie turi galimybę ginčyti šį Komisijos sprendimą Bendrijos teismuose (minėtų sprendimų *Cook prieš Komisiją* 23 punktas; *Matra prieš Komisiją* 17 punktas; *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 47 punktas ir *Thermenhotel Stoiser Franz ir kt. prieš Komisiją* 69 punktas).

34 Todėl, kai ieškiniu dėl Komisijos sprendimo, priimto per pirminį pranešimo patikrinimą, panaikinimo ieškovė siekia, kad būtų jai suteiktos procesinės garantijos, numatytos EB 88 straipsnio 2 dalyje, to, kad ji yra suinteresuotasis asmuo pagal šią

nuostatą, pakanka, kad ji būtų laikoma tiesiogiai ir konkrečiai susijusia EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme (minėtų sprendimų *Cook prieš Komisiją* 23–26 punktai; *Matra prieš Komisiją* 17–20 punktai ir 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BP Chemicals prieš Komisiją*, T-11/95, Rink. p. II-3235, 89 ir 90 punktai).

35 Šioje byloje akivaizdu, kad ieškovė siekia panaikinti Sprendimą, remdamasi argumentu, nurodytu grindžiant antrą ieškinio pagrindą, kad Komisija neteisingai atsisakė pradėti formalų tyrimo procesą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje.

36 Be to, ieškovė reikalauja pripažinti ją suinteresuotąja šalimi, tvirtindama, jog ji yra tiesioginė *Glunz* konkurentė, nes savo gamykloje Sully-sur-Loire (Prancūzija) gamina tas pačias prekes kaip ir ši bendrovė, ir šios prekės vėliau parduodamos toje pačioje rinkoje.

37 Primintina, kad pagal teismų praktiką suinteresuotais laikomi asmenys, įmonės ar asociacijos, kurių interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, t. y., be kita ko, konkuruojančios įmonės ir prekybinės organizacijos (1984 m. lapkričio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Intermills prieš Komisiją*, 323/82, Rink. p. 3809, 16 punktas). Remiantis minėta teismų praktika, Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte nurodoma, kad suinteresuotoji šalis yra „kiekviena valstybė narė ir bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir profesinės asociacijos".

38 Taigi šiuo atveju yra akivaizdu, kad ir ieškovė, ir įmonė, kuriai buvo suteikta valstybės pagalba, gamina medienos plokštes ir kad šių dviejų įmonių prekybos zonos susikerta.

39 Reikia pažymėti, kad per posėdį *Glunz*, prieštaraudama Komisijos tvirtinimams, jog įmonė, gavusi valstybės pagalbą, parduoda savo prekes kitoms įmonėms, veikiančioms beveik tik buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, pripažino realizavusi savo prekes visoje Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje, o didžiąją jų dalį – baldus gaminančioms įmonėms, veikiančioms Vokietijos šiaurės vakarų regione.

40 *Glunz* taip pat pripažino, kad ieškovė dalyvavo Vokietijos baldų gamybos rinkoje, tačiau turėjo labai mažą rinkos dalį, tačiau šis tvirtinimas nepagrįstas jokiu įtikinamu įrodymu.

41 Be to, nors Komisija Sprendime, kalbėdama apie medienos plokštes, tvirtino, kad pervežti sunkias ir didelių gabaritų prekes tolimais nuotoliais yra per brangu ir kad dėl to pervežimai buvo ribojami 800 kilometrų atstumu, ji vis dėlto nusprendė, kad nagrinėjama geografinė rinka buvo sudaryta EEE.

42 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad jei įmonė konkuruoja savo prekių pervežimų teritorijoje su kitomis įmonėmis, kurių pervežimų teritorija susikerta su jos, nes kiekviena iš šių pastarųjų įmonių turi savo pervežimo teritoriją, įmonės konkurencija su tomis įmonėmis, kurios veikia savo dalyje, apima ir jų prekių pervežimo teritoriją, ir todėl gali nulemti, kad visa Bendrijos teritorija ar EEE, kaip yra šioje byloje, bus laikoma atitinkama geografine rinka (šiuo klausimu žr. 2000 m. kovo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kish Glass prieš Komisiją*, T-65/96, Rink. p. II-1885, 84–95 punktus).

43 Iš Sprendimo taip pat matyti, kad *Glunz* yra *Tableros de Fibras SA*, kuri turi veikiančią medienos apdirbimo gamyklą Prancūzijoje, kurią 1999 m. *Glunz* jai perleido, dukterinė įmonė.

44 Tokiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad ieškovė yra valstybės pagalbą gavusios įmonės konkurentė, ir todėl gali būti laikoma suinteresuotąja šalimi pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą.

45 Šiuo klausimu netinkama tai, kad grįsdama reikalavimą dėl ieškinio nepriimtinumo Komisija mini 2004 m. gegužės 27 d. Pirmosios instancijos teismo nutartį *Deutsche Post ir DHL prieš Komisiją* (T-358/02, Rink. p. II-1565), nurodydama, jog suteikta pagalba nebuvo padarytas didelis poveikis pareiškėjo padėčiai nagrinėjamoje rinkoje. Iš tikrųjų ši nutartis dėl nepriimtinumo, pagrįsta esminio poveikio dviejų įmonių-ieškovių konkurencinei padėčiai nebuvimu, buvo priimta byloje, kuri skiriasi nuo šios bylos, nes ieškinys pirmojoje byloje buvo pareikštas prieš Komisijos sprendimą, priimtą po procedūros, numatytos EB 88 straipsnio 2 dalyje, kurios metu suinteresuotiesiems asmenims buvo pasiūlyta pateikti pastabas.

46 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad šis ieškinys yra priimtinas.

Dėl esmės

Preliminarios pastabos

47 Šioje byloje ieškovė pateikia keturis ieškinio pagrindus, kuriais grindžia reikalavimą panaikinti Sprendimą: pirma, EB 87 straipsnio ir daugiašakio susitarimo pažeidimas,

antra, EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimas, trečia, tariamas Komisijos piktnaudžiavimas įgaliojimais ir, ketvirta, pareigos motyvuoti pažeidimas.

48 Antru ieškinio pagrindu ji tvirtina, kad tik po pirminio pranešimo patikrinimo neprieštaraudama Vokietijos valdžios institucijų suteiktai pagalbai *Glunz* naudai Komisija pažeidė EB 88 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį, kuri įpareigoja instituciją pradėti formalaus tyrimo procesą, kai „kyla abejonių" dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka.

49 Primintina, jog pirminis pranešimo patikrinimas, numatytas EB 88 straipsnio 3 dalyje ir detalizuotas Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnyje, skirtas tik tam, kad Komisija turėtų pakankamai laiko vertinimui ir tyrimui, per kurį ji susidarytų pirmą nuomonę apie pagalbos, apie kurią buvo pranešta, projektus, ir galėtų be detalesnio tyrimo nuspręsti, kad ši pagalba neprieštarauja sutarčiai arba, priešingai, kad dėl jos kyla abejonių šiuo klausimu (2001 m. vasario 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Austrija prieš Komisiją*, C-99/98, Rink. p. I-1101, 53 ir 54 punktai).

50 Formalaus tyrimo procesas, kuris leidžia Komisijai išsiaiškinti visas bylos aplinkybes prieš priimant sprendimą, yra būtinas, kai Komisija turi rimtų sunkumų nustatyti, ar pagalba yra suderinama su bendrąja rinka (minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 33 punktas).

51 Komisija gali imtis pirminio pranešimo patikrinimo, kad priimtų sprendimą, nepateikdama prieštaravimų dėl valstybės pagalbos, tik tuomet, kai ji per šį tyrimą gali įsitikinti, kad šis projektas neprieštarauja sutarčiai.

52 Tačiau, jei per šį pirminio pranešimo patikrinimą Komisija įsitikina priešingai arba nebuvo įveikti visi sunkumai vertinant pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, Komisija turi įvertinti visas būtinas nuomones ir pradėti formalų tyrimo procesą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje (1984 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, 84/82, Rink. p. 1451, 13 punktas; minėtų sprendimų *Cook prieš Komisiją* 29 punktas; *Matra prieš Komisiją* 33 punktas ir *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 39 punktas).

53 Dėl ieškinio pagrindo dėl EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimo pareiškėjas remiasi ne tik tuo, kad pirminio patikrinimo trukmė ir aplinkybės yra rimtų sunkumų požymiai, bet taip pat tuo, kad tikslus medienos drožlių plokščių rinkos situacijos tyrimas turėjo sukelti Komisijai abejonių, ir dėl to reikėjo pradėti formalų tyrimo procesą. Ieškovė priduria, kad per šį procesą ji būtų pateikusi Komisijai informacijos apie tikslų medienos drožlių plokščių suvartojimą, įrodantį, kad nagrinėjama investicija yra vykdoma rinkoje, esančioje nuosmukyje.

54 Vis dėlto iš Sprendimo aiškiai matyti, kad Komisija sąmoningai apsiribojo tik galimo struktūrinio gamybos pajėgumų pertekliaus tyrimu ir, remdamasi daugiašakio susitarimo 3.2–3.4 punktais bei tuo, kad ji turėjo pakankamai informacijos apie gamybos pajėgumų panaudojimo atitinkamame sektoriuje lygį, neturėjo tikrinti, ar nagrinėjamos investicijos yra vykdomos rinkoje, esančioje nuosmukyje. Todėl pareiškėjo pateikta informacija apie medienos drožlių plokščių suvartojimą bet kuriuo atveju buvo beprasmė.

55 Taip pat kyla preliminarus ir bendras klausimas dėl daugiašakio susitarimo atitinkamų punktų aiškinimo pagal EB 87 straipsnį, siekiant nustatyti požymį ar požymius, kuriais remiantis turėtų būti vertinamas „konkurencijos" koeficientas.

56 Kontroliuodamas teisėtumą, Pirmosios instancijos teismas turi išspręsti šį pirmą taikytinų normų aiškinimo klausimą ir patikrinti, ar teisingai Komisija padarė išvadą, nurodytą 54 punkte, kurią akivaizdžiai ginčija ieškovė pirmu ieškinio pagrindu dėl panaikinimo, grindžiamu EB 87 straipsnio ir daugiašakio susitarimo pažeidimu.

Dėl EB 87 straipsnio ir daugiašakio susitarimo pažeidimo

Šalių argumentai

57 Ieškovė ginčija Komisijos vertinimus dėl didžiausio leistino valstybės pagalbos intensyvumo, ir ypač T koeficiento dėl konkurencijos. Šioje byloje Komisija atliko klaidingą rinkos situacijos tyrimą, užmiršdama, pirma, atskirti medienos drožlių plokščių rinką nuo plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnių rinkos ir, antra, patikrinti ir atsižvelgti į medienos drožlių plokščių rinkos nuosmukį.

— Dėl medienos drožlių plokščių rinkos neatskyrimo nuo plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnių rinkos

58 Ieškovė tvirtina, kad ši pagalba turėjo būti nagrinėjama ir vertinama atskirai, nustatant, ar ji buvo skirta medienos drožlių plokščių, ar plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnių gamybai. Ji nurodo, kad Sprendimo dalyje dėl šių prekių rinkos nustatymo Komisija nurodo: „tokiomis aplinkybėmis mes siūlome manyti, kad, pirma, (plokštės iš orientuotų skiedrelių sluoksnių) ir klijuotinė fanera, antra,

medienos drožlių plokštės sudaro atskiras rinkas". Ieškovė priekaištauja atsakovei dėl to, kad ši, vertindama „konkurencijos" koeficientą, netiksliai atsižvelgė į rinkos ribų nustatymą ir, priešingai, taikė vienodą požiūrį.

59 Ieškovė tvirtina, kad medienos drožlių plokščių ir plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnių rinkos yra per daug skirtingos, kad jas galima būtų laikyti viena rinka. Iš tikrųjų šios dvi prekės yra tarpusavyje pakeičiamos labai maža dalimi, Komisijos nuomone, tik 10 %. Be to, šių dviejų prekių rinkų padėtis skirtinga, t. y. medienos drožlių plokščių rinka yra nuosmukyje, o plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnių rinka auga.

60 Komisija pažymi, kad nagrinėjamu investiciniu projektu siekiama įkurti integruotą medienos perdirbimo centrą, turintį dvi gamybos linijas, glaudžiai susijusias su bendrais įrengimais. Komisija tvirtina, kad ji pagal daugiašakio susitarimo 7.2 punktą turėjo šį projektą laikyti „visuma ir taip elgtis su ja" tiek, kiek jis skirtas „įrengimui" pagal šią nuostatą. Komisija taip pat turėjo laikytis daugiašakio susitarimo 7.7 punkto, grįsdama vertinimus apie duomenis, priskirtus NACE 20.20 klasei, kuriai priskirtos medienos drožlių plokštės ir plokštės iš orientuotų skiedrelių sluoksnių.

61 Komisija tvirtina, kad net tuo atveju, kai investicijos į susijusias gamyklas būtų nagrinėjamos atskirai, ji, remdamasi daugiašakio susitarimo 3.2 punktu, pagal kurį pirmiausia reikia atlikti sektoriaus tyrimą, o ne skirtingų prekių rinkų tyrimą, turėjo dvi prekes, pagamintas šiose gamyklose, vertinti bendrai. Be to, net jei būtų atsižvelgta į gamybos pajėgumų panaudojimo lygį atskirai medienos drožlių plokštėms ir plokštėms iš orientuotų skiedrelių sluoksnių, T koeficiento skaitinė

išraiška būtų buvusi 1 abiejuose sektoriuose, kuriuose nėra struktūrinių gamybos pajėgumų pertekliaus.

62 Į bylą įstojusios šalys nurodo, kad šis projektas, kuris yra valstybės pagalbos objektas, – vienintelis investicinis projektas, skirtas įkurti integruotą medienos perdirbimo centrą, kuris yra įrengimas pagal daugiašakio susitarimo 7.2 punktą, t. y. organizacinis vienetas. Tokiomis aplinkybėmis faktas, kad plokštės iš orientuotų skiedrelių sluoksnių ir medienos drožlių plokštės priklauso skirtingoms prekių rinkoms ar kad galima suteikti valstybės pagalbą dviem prekių gamybos linijoms išimtinai buhalteriniu požiūriu yra nesvarbus.

63 Įstojusios į bylą šalys tvirtina, kad bet kuriuo atveju gamybos pajėgumų panaudojimo lygio nustatymas, svarbus tik šiai bylai, visiškai nepriklauso nuo investicinio projekto išskirtinumo klausimo. Net tokiu atveju, kai du pagalbos projektai yra aiškiai atskirti, konkurencijos koeficiento nustatymas turėtų būti pagrįstas gamybos pajėgumų panaudojimo NACE subsektoriuje, kuriam priklauso abi nagrinėjamos prekės, lygiu pagal daugiašakio susitarimo 3.2 ir 3.3 punktus, skaitomus kartu su 7.7 punktu.

— Dėl nepatikrinimo ir neatsižvelgimo į tai, kad medienos drožlių plokščių rinka yra nuosmukyje

64 Ieškovė nurodo, kad pagal daugiašakio susitarimo 7.7 ir 7.8 punktus Komisija turi išanalizuoti atitinkamą skaitinę informaciją už laikotarpį nuo 1995 iki 1999 m., kad patikrintų, ar tuo metu buvo struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius ir (arba) rinkos nuosmukis, nes tai pirmiausia yra būtina nustatant „konkurencijos“ koeficientą.

65 Remdamasi analize, pateikta ieškinio priede, ieškovė tvirtina, kad vidutinis metinis medienos drožlių plokščių panaudojimo lygis Europos ekonominėje erdvėje 1995–1999 m. sumažėjo 3,72 % (plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnio padidėjo 24,57 %), o tai reiškia, kad pagal daugiašakio susitarimo 7.8 punktą šių prekių rinka buvo visiškame nuosmukyje priimant Sprendimą. Atsižvelgiant į tai, kad prekių rinka yra visiškame nuosmukyje, skaitinė „konkurencijos" koeficiento reikšmė yra ne 1, o, remiantis daugiašakio susitarimo 3.10 punktu, – 0,25.

66 Ieškovė ginčija priežastis, pateiktas Komisijos Sprendime, dėl kurių nuspręsta, kad „konkurencijos" koeficiento skaitinė reikšmė yra 1.

67 Ieškovė prieštarauja Komisijai dėl to, kad ši, manydama, jog turi pakankamai duomenų apie gamybos pajėgumų panaudojimą atitinkamame sektoriuje, netikrino, ar yra struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius, ir nenagrinėjo klausimo, ar rinka yra nuosmukyje, nors atsakius į vieną iš šių klausimų teigiamai, nebūtų buvę galima taikyti „konkurencijos" koeficiento skaitinės išraiškos 1.

68 Pirma, iš daugiašakio susitarimo 3.10 punkto matyti, kad pareiga išsiaiškinti, ar investicijos vykdomos rinkoje, esančioje nuosmukyje, taikoma net tada, kai turima duomenų apie gamybos pajėgumų panaudojimo lygį.

69 Antra, Komisijos pareiga išsiaiškinti, ar yra struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius ir (arba) rinka, esanti nuosmukyje, išplaukia iš EB 87 straipsnio 1 ir 3 dalių. Kai Komisija taiko šį straipsnį, jai būtina atsižvelgti į bendrą interesą, todėl ji turi išsiaiškinti, ar šioje byloje rinka yra nuosmukyje.

70 Komisija primena jai privalomą daugiašakio susitarimo pobūdį ir faktą, kad šioje byloje jai nebuvo leista tirti, ar investicijos yra įvykdytos rinkoje, esančioje nuosmukyje, nes pagal daugiašakio susitarimo 3.4 punktą toks tyrimas galimas tik kaip papildomas, kai duomenys apie gamybos pajėgumų panaudojimą yra nepakankami. Tačiau, pateikiant pranešimą apie valstybės pagalbą, Komisija turėjo duomenų apie gamybos pajėgumų panaudojimo atitinkamame sektoriuje lygį 1993–1998 m., kurių pagrindu buvo priimtas Sprendimas.

71 Komisija tvirtina, kad ieškovės pateiktas daugiašakio susitarimo aiškinimas yra netikslus. Atsakovės nuomone, iš daugiašakio susitarimo 3.3 ir 3.4 punktų bei iš sąlygos, nustatytos 3.4 punkte, siekiant patikrinti, ar investicijos vykdomos rinkoje, esančioje nuosmukyje, automatiškai išplaukia, kad kai duomenys apie gamybos pajėgumų panaudojimą yra nepakankami, pirmiausia reikia nustatyti šių pajėgumų lygį. Be to, žodžiai „ir (arba)" paprasčiausiai pažymi, kad, esant bet kokiai prielaidai, kai duomenys apie gamybos pajėgumų panaudojimą yra nepakankami, reikia nustatyti atitinkamos prekės akivaizdų suvartojimą. Iš daugiašakio susitarimo 3.10 punkto, kuriame nekeliamas joks dviejų konkurencijos vertinimo metodų naudojimo tvarkos klausimas, negalima daryti išvados, kad reikėtų padaryti kad ir dalinę išimtį iš šio susitarimo 3.2 ir 3.4 punktų, nebent pripažintume normų prieštaravimą.

72 Gamybos pajėgumų panaudojimo lygio kriterijaus pranašumas paaiškinamas tuo, kad jis pateikia mažiau patikimą atitinkamo sektoriaus situacijos vaizdą nei akivaizdus suvartojimas. Šis suvartojimas yra nepastovus ir nepriklauso nuo sektoriaus situacijos bei gamybos pajėgumų panaudojimo lygio, dėl to ir buvo pateiktos skirtingos išvados apie situaciją rinkoje per penkerių metų laikotarpi, į kurį buvo atsižvelgta. Komisija pažymi, kad daugiašakio susitarimo tikslai yra pasiekti tada, kai jo specifinių nuostatų yra laikomasi, kaip šioje byloje.

73 Iš naujo daugiašakio susitarimo dėl regioninės pagalbos dideliems investiciniams projektams (OL C 70, 2002, p. 8), kurio 19 punktas akivaizdžiai paremtas gamybos pajėgumų panaudojimo lygiu, negalima daryti išvados, kad „struktūrinių gamybos pajėgumų tyrimas neleidžia tinkamai įvertinti situacijos rinkoje" arba kad Komisija pripažino kriterijų nereikalingu dėl šio lygio.

74 Atsakovė teigia, kad ieškovė neatkreipia dėmesio į tai, jog „konkurencijos" koeficientas yra tik vienas iš keturių koeficientų, skirtų nustatyti didžiausią leistiną valstybės pagalbos intensyvumą, ir kad net taikant jos skaičiavimo metodą, projektas, apie kurį buvo pranešta, išlieka leistinas. Be to, pateiktos išimtys susijusios ne su pačiu daugiašakiu susitarimu, o tik su išskirtiniu jo taikymo atveju ir yra pagrįstos klaidinga prielaida, kad vienintelis tinkamas kriterijus yra rinka, esanti nuosmukyje, ir, siekiant apibrėžti šią rinką, reikia atsižvelgti tik į akivaizdų suvartojimą.

75 Įstojusios į bylą šalys tvirtina, kad Komisijos teiginiai atitinka tiek daugiašakio susitarimo 3.10 punktą, tiek šio susitarimo tikslus.

76 Pirmiausia jos nurodo, kad žodžiai „ir (arba)" daugiašakio susitarimo 3.10 punkte neturi aiškios reikšmės. Iš tikrųjų santykis tarp gamybos pajėgumų kriterijaus ir rinkos, esančios nuosmukyje, kriterijaus yra jau nustatytas daugiašakio susitarimo 3.3 ir 3.4 punktuose taip, kad pirmumas suteikiamas galimo gamybos pajėgumų pertekliaus tyrimui. 3.10 punktas primena tik trijų koeficientų formulę apskaičiuojant didžiausią leistiną valstybės pagalbos intensyvumą. Be to, Komisija teisingai galėjo remtis gamybos pajėgumų panaudojimo lygiu nuo 1994 iki 1998 metų. Įstojusios šalys tvirtina, kad tuomet, kai buvo pranešta apie valstybės pagalbos projektą, duomenų apie gamybos pajėgumų panaudojimo lygį NACE 20.20 klasėje dar nebuvo ir kad duomenys apie pagamintą produkciją 1999 m. dar nebuvo Eurostato nustatyti.

77 Antra, jos tvirtina, kad konkurencijos koeficientas yra formalizuojantis elementas pusiausvyrai, kurią turi įgyvendinti Komisija tarp šių dviejų vienas kitam prieštaraujančių EB tikslų, t. y. laisvos konkurencijos ir Bendrijos solidarumo, o pastarasis yra išimčių, numatytų EB 87 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose dėl regioninės pagalbos, pagrindas. Atsižvelgiant į jį turėtų būti užtikrinta, kad valstybės pagalbos priemonės nesukurs sektoriaus problemos Bendrijos lygiu, kuri būtų didesnė nei pradinė regioninė problema (1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BFM ir EFIM prieš Komisiją*, T-126/96 ir T-127/96, Rink. p. II-3437, 101 punktas).

78 Be to, ieškovė nepripažįsta fakto, kad pagal EB 87 straipsnį ir daugiašakį susitarimą vienintelis visada svarbus klausimas yra išsiaiškinti, ar gamybos pajėgumų perteklius atsirado bendrojoje rinkoje. Rinkų apimties vystymasis nepriklauso nuo šaltinių, kuriais akivaizdus suvartojimas yra patenkintas. Įstojusios šalys paaiškina, kad nors tai daugiausia sukelta importo, kai gamybos pajėgumai Bendrijoje yra visiškai panaudojami, investicija, įvykdyta rinkoje, esančioje nuosmukyje, nebūtinai pažeidžia EB 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktus bei daugiašakį susitarimą. Iš tikrųjų galimas turto atėmimas iš trečiųjų šalių gamintojų neturėtų jokios reikšmės šiam vertinimui.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

79 Pirmiausia primintina, kad nors Komisija, taikydama EB 87 straipsnio 3 dalį, turi didelę vertinimo laisvę, kurios įgyvendinimas reikalauja ekonominio ir socialinio pobūdžio vertinimo, atlikto Bendrijos kontekste, ji gali nusistatyti vertinimo laisvės įgyvendinimo kryptis aktais, pavyzdžiui, gairėmis, tiek, kiek šiuose aktuose yra taisyklių, nurodančių, kaip turi elgtis ši institucija, ir kiek tai nepažeidžia sutarties normų (2000 m spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-288/96, Rink. p. I-8237, 62 punktas ir 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, Rink. p. I-2289, 45 ir 52 punktai). Komisijai priėmus gaires,

neprieštaraujančias sutarčiai ir skirtas patikslinti kriterijus, kuriuos ji ruošiasi taikyti, įgyvendindama vertinimo laisvę, atsiranda Komisijai priskirtų galių apribojimas, ir ji turi vadovautis taisyklėmis, kurias pati sau nustatė (1996 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AIUFFASS irAKT prieš Komisiją*, T-380/94, Rink. p. II-2169, 57 punktas ir 1998 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Vlaams Gewest prieš Komisiją*, T-214/95, Rink. p. II-717, 89 punktas). Šiame kontekste Pirmosios instancijos teismas turi patikrinti, ar Komisija laikėsi šių taisyklių (2002 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Keller ir Keller Meccanica prieš Komisiją*, T-35/99, Rink. p. II-261, 77 punktas).

80 Šioje byloje ieškovė ginčija Komisijos Sprendime pateiktą T (konkurencijos) koeficiento vertinimą, remiantis daugiašakiu susitarimu ir EB 87 straipsniu.

81 Iš ieškovės rašytinių pareiškimų matyti, kad pirmas ieškinio pagrindas dėl nagrinėjamų prekių rinkos nustatymo yra glaudžiai susijęs su Komisijos atsisakymu pradėti tyrimą, siekiant išsiaiškinti, ar rinkos yra nuosmukyje, o tai yra pagrindinis nesutarimų tarp šalių objektas.

82 Akivaizdu, kad nustačiusi, jog medienos drožlių plokštės ir plokštės iš orientuotų skiedrelių sluoksnių priklauso skirtingoms prekių rinkoms, Komisija, remdamasi daugiašakio susitarimo 7.7 punktu, tirtų galimą struktūrinį pajėgumų perteklių, atsižvelgdama į duomenis apie gamybos pajėgumų panaudojimo lygį NACE 20.20 klasėje, kurioje klasifikuojama medienos plokščių, kurių dalį akivaizdžiai sudaro medienos drožlių plokštės ir plokštės iš orientuotų skiedrelių sluoksnių, gamyba.

83 Šis tyrimas, tiek gamybos pajėgumų panaudojimo visoms medienos plokštėms analizė, tiek gamybos pajėgumų panaudojimo medienos drožlių plokštėms ir plokštėms iš orientuotų skiedrelių sluoksnių atskirai analizė, leido Komisijai padaryti išvadą, jog nėra struktūrinio gamybos pajėgumų pertekliaus. Ieškovė neginčija šio tyrimo rezultatų ir Komisijos išvados, kad nėra gamybos pajėgumų pertekliaus.

84 Ieškovės tvirtinimas dėl medienos drožlių plokščių ir plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnių rinkų atskyrimo būtinybės iš tikrųjų yra skirtas vertinimui, kad rinka yra nuosmukyje, kuriuo ji grindžia rašytines pastabas. Taip pat reikia pastebėti, kad šis vertinimas, skirtingai nuo galimo struktūrinio gamybos pajėgumų pertekliaus, paremtas ne sektoriaus nustatymu pagal NACE klasifikaciją, o susijusios prekės rinkos nustatymu (žr. daugiašakio susitarimo 7.7 ir 7.8 punktus).

85 Savo tyrime ieškovė taiko ir remiasi medienos drožlių plokščių ir plokščių iš orientuotų skiedrelių sluoksnių rinkų atskyrimu tam, kad būtų padaryta išvada, jog pirmoji yra visiškame nuosmukyje arba bent jau apskritai nuosmukyje, grįsdama „konkurencijos" koeficiento skaitinės reikšmės 0,25 arba 0,75 taikymą, skirtingai nei antrojoje rinkoje, kur turi būti taikoma to paties koeficiento skaitinė reikšmė 1.

86 Taigi esminis klausimas yra išsiaiškinti, ar šioje byloje Komisija galėjo nesiimti tyrimo, siekdama nustatyti, ar rinka buvo nuosmukyje.

87 Komisija, palaikoma į bylą įstojusių šalių, tvirtina, kad daugiašakis susitarimas numato du kriterijus, kurie gali būti panaudoti vertinant konkurencijos koeficientą,

t. y. struktūrinį gamybos pajėgumų perteklių ir rinką, esančią nuosmukyje, tačiau tarp šių kriterijų egzistuoja hierarchija. Taip pat, šalių nuomone, rinkos, esančios nuosmukyje, kriterijaus tyrimas yra leidžiamas tik kaip papildomas ir tik tada, kai duomenys apie gamybos pajėgumų panaudojimo susijusiame sektoriuje lygį yra nepakankami, nes jų nėra apie visą atitinkamą laikotarpį arba jie nėra tiksliai susiję su nagrinėjamomis prekėmis, ir kai dėl to nėra galimybės padaryti išvados apie struktūrinį gamybos pajėgumų perteklių, ar jis būtų teigiamas (yra struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius) ar neigiamas (nėra struktūrinio gamybos pajėgumų pertekliaus).

88 Toks daugiašakio susitarimo Komisijos aiškinimas buvo išreikštas Sprendime taikant T koeficiento skaitinę reikšmę 1, tai yra pačią didžiausią koeficiento skaitinę reikšmę, palankiausią įmonei, kuriai buvo suteikta valstybės pagalba, remiantis tvirtinimu, kad atitinkamame sektoriuje nėra struktūrinio gamybos pajėgumų pertekliaus.

89 Nors tiesa, kad, atsižvelgiant tik į jo formuluotes, daugiašakis susitarimas galėtų būti suprantamas taip, kaip jį išaiškino Komisija, šį susitarimą reikia aiškinti, remiantis EB 87 straipsniu ir jame nurodytu viešosios pagalbos nesuderinamumo principu, dėl to, kad butų pasiektas šioje nuostatoje numatytas tikslas, t. y. sąžininga konkurencija bendrojoje rinkoje.

90 Daugiašakio susitarimo 3.2–3.4 punktų turinys rodo, kad tyrimas siekiant nustatyti, ar atitinkamame sektoriuje yra struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius, yra pirminis, ir Komisija turi jį pirmiausia atlikti, kai vertina konkurencijos koeficientą.

91 Iš daugiašakio susitarimo 3.10.1 punkto matyti, kad šis pirmumas nustatant, ar egzistuoja struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius, vis dėlto nereiškia, kad Komisija gali bet kokiu atveju apsiriboti tik šiuo tyrimu, kai ji turi duomenų apie gamybos pajėgumų panaudojimą atitinkamame sektoriuje.

92 Šis daugiašakio susitarimo punktas papildo 3.2–3.6 punktus dėl „konkurencijos" koeficiento, patikslindamas skirtingas koeficiento skaitines reikšmes, kurios gali būti taikomos šiam koeficientui keturiais atvejais, aprašytais 3.10.1 punkto i-iii papunkčiuose, ir todėl yra neatskiriamos nuo jo.

93 Skaitant daugiašakio susitarimo 3.10.1 punktą, atrodo, kad pakanka Komisijos konstatavimo, jog investicinis projektas sąlygoja gamybos pajėgumų augimą sektoriuje, kuriame yra gamybos pajėgumų perteklius, tam, kad būtų taikoma T koeficiento skaitinė reikšmė 0,75. Ši reikšmė yra 0,50, kai šis projektas dar gali sustiprinti perteklinės rinkos dalį, ir 0,25, kai struktūrinis pajėgumų perteklius yra labai didelis.

94 Jungtukas „arba", naudojamas vardijant atvejus daugiašakio susitarimo 3.10.1 punkto i–iii papunkčiuose, leidžia tvirtinti, kad pakanka Komisijos konstatavimo, jog investicinis projektas sąlygoja gamybos pajėgumų augimą sektoriuje, kuriam būdingas rinkos nuosmukis, taip pat tam, kad būtų taikoma T koeficiento skaitinė reikšmė 0,75. Ši reikšmė yra 0,50, kai šis projektas dar gali sustiprinti perteklinės rinkos dalį, ir 0,25, kai paklausa yra visiškame nuosmukyje.

95 Taigi daugiašakio susitarimo 3.10.1 punkto iv papunktis numato galimybę Komisijai taikyti skaitinę reikšmę 1 konkurencijos koeficientui tik tuomet, jei nėra konstatuota, kad „i–iii papunkčiuose išvardytos neigiamos pasekmės nėra tikėtinos".

96 Daugiašakio susitarimo 3.10.1 punkto turinys rodo, kad didžiausios koeficiento skaitinės reikšmės taikymas, nustatantis didžiausią valstybės pagalbą, kuri gali būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka, suponuoja pirminę išvadą, kad nėra nei struktūrinio rinkos pertekliaus atitinkamame sektoriuje, nei rinkos nuosmukio, išskyrus tai, kad toks perteklius būtinai suponuoja atitinkamos prekės rinkos nuosmukį, o tai reikštų šių dviejų konkurencijos koeficiento vertinimo kriterijų specifiškumo neigimą.

97 Tokiomis aplinkybėmis daugiašakio susitarimo 3.4 punkto pirmas sakinys, t. y. „jei duomenų apie gamybos pajėgumų panaudojimą nepakanka, Komisija atsižvelgia, ar investuojama į rinką, esančią nuosmukyje", turi būti suprantamas taip, kad kai duomenys apie gamybos pajėgumų panaudojimą atitinkamame sektoriuje Komisijai neleidžia daryti teigiamos išvados, jog yra struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius, ji turi nustatyti, ar atitinkama rinka yra nuosmukyje.

98 Tik toks daugiašakio susitarimo aiškinimas atitinka EB 87 straipsnį ir neiškraipytos konkurencijos tikslus, kuriuos nustato ši nuostata.

99 Iš tikrųjų negalima sutikti su aiškinimu, pateiktu atsakovės šioje byloje, pagal kurį būtų leidžiama suteikti valstybės pagalbą įmonei, parduodančiai prekes rinkoje, esančioje nuosmukyje, Komisijai visiškai neatsižvelgiant į šią situaciją įgyvendinant savo kontrolę. Akivaizdu, kad investicijos į tokią rinką sukelia konkurencijos iškraipymo riziką, o tai prieštarautų sąžiningos konkurencijos tikslui, kurio siekiama EB 87 straipsnyje.

100 Šiuo klausimu primintina, kad daugiašakio susitarimo 1.1 punkte yra nurodyta, jog vienos rinkos sukūrimas sustiprina valstybės pagalbos dideliems investiciniams projektams griežtos kontrolės svarbą, nes konkurencijos iškraipymas, kurį šios pagalbos suteikimas gali sukelti, padidėja dėl kitų viešo pobūdžio iškraipymų panaikinimo rinkoms atsiveriant konkurencijai ir labiau integruojantis. Komisijos tikslas priimant daugiašakį susitarimą buvo apriboti valstybės pagalbą dideliems projektams, kad būtų kuo labiau sumažinta neigiama įtaka konkurencijai, išsaugant regiono, kuriam buvo suteikta pagalba, trauką.

101 Šiuo tikslu Komisija kiekvienu konkrečiu atveju turi nustatyti didžiausią leistiną valstybės pagalbos intensyvumą projektams, apie kuriuos turi būti pranešta, taikydama skirtingus koeficientus ir, be kita ko, konkurencijos koeficientą.

102 Vertinant pagalbos pagal daugiašakį susitarimą suderinamumą su bendrąja rinka, konkurencijos koeficiento skaitinės reikšmės nustatymas išplaukia iš struktūrinio ir konjunktūrinio rinkos tyrimo, kurį priimdama sprendimą turi atlikti Komisija, remdamasi objektyviais kriterijais, nurodytais daugiašakiame susitarime. Šis Komisijos taikomo specialaus koeficiento vertinimas lemia valstybės pagalbos dydį, kuris gali būti pripažintas suderinamu su bendrąja rinka (2002 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Nuove Industrie Molisane prieš Komisiją*, T-212/00, Rink. p. II-347, 39 ir 40 punktai).

103 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad taikydama konkurencijos koeficiento skaitinę reikšmę 1, prieš tai nepatikrinusi, ar nagrinėjamos pagalbos projektas nebus vykdomas rinkoje, esančioje nuosmukyje, Komisija pažeidė EB 87 straipsnį ir daugiašakį susitarimą, priimtą siekiant patikslinti šio straipsnio taikymo sąlygas, ir ypač jo 3 dalies a punktą, pagal kurį bendrajai rinkai neprieštaraujančia gali būti

laikoma pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti.

104 Šios išvados nepakeičia Komisijos sprendimų praktika. Per posėdį atsakovė nurodė keturis sprendimus, kuriuose ji nagrinėjo tik tai, ar yra struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius, tačiau reikia pažymėti, kad tik viename iš jų, kaip ir šioje byloje, taikoma „konkurencijos" koeficiento skaitinė reikšmė 1, atsižvelgiant tik į tokio pertekliaus nebuvimą (2002 m. birželio 19 d. Sprendimas, valstybės pagalba Nr. 240/02 *Zellstoff Stendal GmbH* naudai).

105 Prieštaraujant pažymėtina, kad Komisija 2000 m. birželio 8 d. Sprendime nepateikė prieštaravimų dėl *Pirna AG* suteiktos valstybės pagalbos.

106 Šiame sprendime Komisija pirmiausia nusprendė, kad nėra struktūrinio gamybos pajėgumų pertekliaus, remdamasi duomenimis apie gamybos pajėgumų panaudojimą atitinkamame sektoriuje, atitinkančiame NACE 21.11 klasę, o vėliau ji patikrino ir konstatavo, kad celiuliozės pluošto rinka nėra nuosmukyje, ir tai Komisijai leido, remiantis daugiašakio susitarimo 3.10.1 punkto iv papunkčiu, akivaizdžiai nurodytu sprendimo 35 punkte, nustatyti konkurencijos koeficiento skaitinę reikšmę 1, iš anksto konstatavus, kad nagrinėjamas investicinis projektas nesustiprina didelės rinkos dalies. Šiuo klausimu sprendimo formuluotės, kurios pateikia institucijos vertinimo etapus su aiškia nuoroda į daugiašakio susitarimo 3.10.1 punkto iv dalį, prieštarauja Komisijos paaiškinimams, kuriuose vertinimai, ar nagrinėjama rinka yra nuosmukyje, pateikiami kaip nereikalingi.

107 2000 m. birželio 8 d. Sprendimo dėl *Pirna AG* palyginimas su sprendimu, nurodytu 104 punkte, ir Sprendimu rodo Komisijos sprendimų praktikos dėl didžiausios T koeficiento skaitinės reikšmės, numatytos daugiašakiame susitarime, taikymo prieštaringumą.

108 Taip pat pažymėtina, kad rinkos, esančios nuosmukyje, kriterijaus taikymas pagrįstas naujuoju daugiašakiu susitarimu dėl regioninės pagalbos dideliems investiciniams projektams, kuris numato, kad nebus leidžiama jokia regioninė pagalba investicijoms į sektorius, turinčius rimtų struktūrinių problemų. Taigi, norint sudaryti šių sektorių sąrašą, rimtos struktūrinės problemos iš principo bus vertinamos pagal duomenis apie akivaizdų atitinkamos prekės ar prekių suvartojimą. Naujojo daugiašakio susitarimo 32 punktas aiškiai nurodo, kad jeigu atitinkamas sektorius yra nuosmukyje, jis bus laikomas turinčiu rimtų struktūrinių problemų.

109 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Sprendimas yra naikintinas ir nebūtina nagrinėti kitų ieškovės reikalavimų.

110 Galiausiai svarbu pažymėti, kad dėl šios teisės klaidos, kurią padarė Komisija, nagrinėjamu atveju nebuvo vertinamas pagalbos, apie kurią buvo pranešta, suderinamumas, remiantis visais taikomais kriterijais.

111 Vykdydama šį sprendimą Komisija, atsižvelgdama į duomenis apie tikslų nagrinėjamos prekės suvartojimą per atitinkamą laikotarpį, turės įvertinti pagalbos, apie kurią buvo pranešta, suderinamumą ir, jei ji šiuo klausimu turėtų rimtų sunkumų, pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje.

Dėl prašymo taikyti proceso organizavimo priemones

112 Ieškovė, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnio 3 dalies d punktu, prašo Pirmosios instancijos teismo įpareigoti Komisiją pateikti informacijos apie bylą dėl nagrinėjamos pagalbos, tačiau tam prieštarauja atsakovė ir į bylą įstojusios šalys.

113 Pirmosios instancijos teismas mano, kad nereikia patenkinti ieškovės pateikto prašymo dėl proceso organizavimo priemonių, nes šis prašymas nėra svarbus ginčui išspręsti (2002 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British American Tobacco (Investments) prieš Komisiją*, T-311/00, Rink. p. II-2781, 50 punktas).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

114 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti ieškovės išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

115 Tačiau ieškovė neprašė priteisti išlaidų, susijusių su įstojimu į bylą nei iš *Glunz*, nei iš *OSB Deutschland*, todėl įstojusios šalys padengia tik savo bylinėjimosi išlaidas (2002 m. spalio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *M6 ir kt. prieš Komisiją*, T-185/00, T-216/00, T-299/00 ir T-300/00, Rink. p. II-3805, 89 punktas).

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2001 m. liepos 25 d. Komisijos sprendimą SG (2001) D nepareikšti prieštaravimų dėl Vokietijos valdžios institucijų suteiktos valstybės pagalbos GlunzAG naudai.**

2. **Komisija padengia savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Glunz AG ir OSB Deutschland GmbH padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su įstojimu į bylą.**

Legal Tiili Vilaras

Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Paskelbta 2004 m. gruodžio 1 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

H. Legal